

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 372

гр. София, 11.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 11.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **9445** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по искане на Председателя на Националното бюро за правна помощ с искане на основание чл.189 НПК и чл.81, вр. чл.78, ал.7 ГПК, вр. чл.27а от Закона за правната помощ /ЗПП/, на Националното бюро за правна помощ /НБПП/ да бъдат присъдени разноските за възнаграждението на адвоката, предоставил правна помощ по делото, в хода на касационното производство пред ВАС. Направено е искане и за издаване на изпълнителен лист за присъдените разноски.

Съдът, като прецени искането и представените с него доказателства, във връзка с доказателствата по делото, намира, че същото е неоснователно.

Производството по делото е образувано на основание изпратена от 2 СУ „Акад. Емилиян Станев“, [населено място] постъпила жалба от И. А. Н. от [населено място] против Заповед №РД-09-43/23.09.2022 г. на Директора на 2 СУ „Акад. Емилиян Станев“, [населено място], с която на основание чл.147 и чл.148, ал.2 ЗПУО, чл.105, ал.5 от Наредба №10/01.09.2016 г. синът й М. И. В. е записан в б „б“ клас за учебната 2022/2023 година. С определението за насрочване на делото съдът е конституирал като заинтересовани страни в производството бащата на детето, И. Н. В., по чието заявление се е развило административното производство и детето М. И. В., адресат на оспорения акт. По отношение на същото е прието, че са налице предпоставките на чл.15, ал.8 ЗЗДет, вр. чл.23, ал.1, вр. чл.21, т.3 от Закона за правната помощ (ЗПрП) за задължително процесуално представителство в настоящия процес, което да се осъществи от адвокат, вписан в НБПП. Участието на адвокат - процесуален представител на малолетното дете е необходимо и задължително за защита на неговите права и законни интереси по настоящето дело. След отправено искане и отговор от САК с Определение №8508/31.10.2022 г. адв. С. Д. К. от АК – С. е назначен за особен представител на детето М. И. В. и е взел участие в проведеното открито съдебно заседание. С Решение №236/13.01.2023 г. жалбата е отхвърлена.

Против решението е постъпила касационна жалба от И. А. Н., въз основа на която пред ВАС е образувано и разгледано адм. д. №2352/2023 г. В проведеното открито съдебно заседание на 09.11.2023 г. . адв. С. Д. К. от АК – С. е взел участие в качеството му на особен представител на детето. С Решение №11615/27.11.2023 г., постановено по адм. д. №2352/2023 г. съставът на ВАС е оставил в сила решението на АССГ.

От представеното с искането Решение №СФ-10480-32974/2023 от 18.12.2023 г. на Председателя на НБПП е видно, че на адв. С. Д. К. от АК – С. по адм. д. №2352/2023 г. на ВАС на основание чл.24, изр.1 от наредбата за заплащане на правната помощ е определено възнаграждение в размер на 240 лева.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Съгласно нормата на чл. 27а от ЗПП лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на НБПП направените разноски само в определени със закон случаи, какъвто не е процесния - лицето, на които е предоставена правната помощ е дете, заинтересована страна в съдебното производство, като правната помощ е предоставена на основание чл. 23, ал. 1 от ЗПП, по силата на която разпоредба Системата за правна помощ по чл. 21, т. 2 обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита, резервен защитник или представителство. Предвид посоченото е приложимо правилото на чл. 94 от ГПК във връзка с чл. 144 АПК за безплатна защита и правна помощ.

Неоснователно е позоваването на чл. 189 от НПК, тъй като тази норма не е приложима субсидиарно в административния процес, както и на разпоредбата на чл. 78, ал. 7 от ГПК по следващите съображения. Както беше посочено, съгласно чл.27а ЗПП в определените със закон случаи лицата, на които е предоставена правна помощ, възстановяват на Националното бюро за правна помощ направените разноски. Административнопроцесуалният кодекс не съдържа разпоредба, която да урежда дължимостта на разноските за предоставена правна помощ. С оглед на това приложение следва да намерят разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс. Съгласно чл. 94, ал. 1 ГПК правната помощ, състояща се в адвокатска защита, е безплатна. Само в случаите на лишаване от вече предоставена правна помощ при условията на чл.97, ал.1 ГПК съдът осъжда получило правна помощ лице да внесе всички суми от плащането, на които е било освободено, а настоящият случай не е такъв.

Друга разпоредба на Гражданския процесуален кодекс, която има отношение към възстановяването на разноските за получена правна помощ и на която се позовава искателят е чл.78, ал.7 от ГПК. Разпоредбата съдържа две хипотези, а именно, когато претенцията на лицето, което е получило правна помощ, бъде уважена изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ, но настоящият случай не е такъв, тъй като в случая правна помощ е предоставена на дете, което е заинтересована страна в производството Втората хипотеза визира специфичния случай на осъдително решение срещу лицето, което е получило правна помощ, когато то дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска, на в случая и тази хипотеза не е налице, тъй като не е налице осъдително решение срещу лицето, получило правна помощ. Освен това разпоредбата има предвид разноските, които е направила по делото противната страна, като участник в производството, който извод се налага както от буквалното тълкуване на разпоредбата, така и от систематичното ѝ място между останалите алинеи на чл. 78

ГПК. Отношенията между НБПП, която не е страна в производството по делото, а само осигурява безплатна адвокатска защита, и страната, на която е предоставена помощ, са отношения, които стоят извън проведеното съдебно производство и спрямо тях общите разпоредби на ГПК относно разноските са неприложими.

Предвид изложеното искането за присъждане на разноски в полза на Националното бюро за правна помощ в размер на 240 лв. се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Националното бюро за правна помощ за присъждане на разноски в размер на 240 лева за възнаграждението на адв. С. Д. К., предоставил правна помощ на детето М. И. В. в хода на касационното производство пред ВАС, образувано по постъпила касационна жалба срещу постановеното по настоящото дело решение.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на Председателя на Националното бюро за правна помощ.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на Председателя на НБПП.

СЪДИЯ: